

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 60/2021
16.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача Фабрика кекса и чоколаде „БЕЛИНА“ д.о.о. из Београда, Вишњиички венац 73а, кога заступа као пуномоћник Михаило Павловић, адвокат из ..., ул. ... број ..., одлучујући о жалби предлагача поднетој против решења Управног суда Р4 у 106/21 од 26.04.2021. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 16.06.2021. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

I ЖАЛБА СЕ УВАЖАВА И ПРЕИНАЧУЈЕ решење Управног суда Р4 у 106/21 од 26.04.2021. године, тако што се:

УСВАЈА приговор предлагача и **УТВРЂУЈЕ** да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету У 20627/18.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да предлагачу на име трошкова по приговору исплати износ од 9.000,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова, у року од 15 дана од дана подношења захтева за исплату.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да предлагачу на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 18.000,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова, у року од 15 дана од подношења захтева за исплату.

Образложење

Предлагач је 13.05.2021. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 106/21 од 26.04.2021. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 20627/18, као неоснован. Истим решењем одбијен је и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

У жалби се наводи да је погрешан закључак Управног суда да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року иако је од дана подношења тужбе протекло две и по године. Предлагач истиче да му је незаконито одузета лако кварљива роба којој је у међувремену истекао рок трајања, па због тога трпи милионску штету. Сматра да је Управни суд морао да узме у обзир ове околности и да по хитном поступку реши предмет како не би дошло до настанка штете. Предлаже да Врховни

касациони суд усвоји његову жалбу, утврди повреду права на суђење у разумном року и досуди му одређене трошкове поступка.

Поступајући по жалби предлагача, у смислу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95... 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и нашао да је жалба основана.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Одредбом члана 18. став 3. Устава Републике Србије, прописано је да се одредбе о људским и мањинским правима тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Ожалбеним решењем је одбијен приговор предлагача поднет ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 20627/18, као неоснован, са образложењем да је тужба поднета 14.11.2018. године, да предмет спора није хитне природе и да не захтева прекоредно одлучивање, као и да због проглашеног ванредног стања и решавања изборних предмета нису постојале објективне могућности за поступање у предмету предлагача у једном делу 2020. године.

По налажењу Врховног касационог суда, погрешно је поступио Управни суд када је ожалбеним решењем одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 20627/18. Наиме, приликом доношења ожалбеног решења није цењен значај предмета спора за предлагача, а то је један од битних критеријума који мора бити узет у обзир приликом оцене повреде права на суђење у разумном року.

Посматрано у објективном смислу време трајања оспореног поступка није прекорачено. Међутим, случајеви који, према свим околностима, имају посебан значај за подносиоца представке или за њега постоји ризик због одуговлачења поступка,

захтевају нарочиту марљивост у поступању јер се и реално краће време трајања поступка може сматрати неразумним. Европски суд за људска права захтева брже поступање у предметима у којима би неразумна дужина поступка могла да нанесе штету пословним интересима подносиоца представке (став 62. пресуде од 15. јула 2002. године у предмету *Strategies et Communication et Dimulen* против Белгије, број представке 30370/97- доступна само на француском језику). У овом конкретном случају, предлагач је, у својству тужиоца, дана 14.11.2018. године поднео тужбу ради поништаја коначног решења којим му је наређена забрана промета 4226 килограма производа (десерт на бази жита са додатком сувог грожђа), са роком употребе до 02.02.2019.године, због чега је већ у тужби замољено за хитно поступање у овом предмету. Нема сумње да је дуго трајање поступка по поднетој тужби могло да доведе до настанка штете за предлагача, а на то је указано у поднетом приговору ради убрзавања поступка.

Полазећи од изложеног и крећући се у границама постављеног захтева у жалби, Врховни касациони суд је, на основу члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, усвојио жалбу предлагача и преиначио првостепено решење Управног суда тако што је утврдио да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Управног суда У 20627/18.

Одлука о накнади трошкова предлагачу за састав жалбе од стране адвоката донета је на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом одредаба члана 153. став 1, члана 154. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку, а висина трошкова утврђена је према Тарифном броју 13 Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења жалба није дозвољена.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић